

Mededeelingen inzake den Boschbouw, de Houtvoorziening en de Jacht

Uitvoering Artikel 9 Houtbeschikking 1941 no. 1
Uitvoering Artikelen 7 en 8 Looistoffenbeschikking 1939 no. 1
Dispensatie vervoer van ongeschild eikenhout.

De directeuren van het Rijksbureau voor Huiden en Leder en van het Rijksbureau voor Hout, daartoe gemachtigd door den Minister van Economische Zaken, maken ieder voor zooveel het hem aangaat, bekend, dat met ingang van 25 November 1946:

A. voor zoover nog noodig wordt ingetrokken de bekendmaking van 21 April 1942 (Nederlandsche Staatscourant 1942, no. 76) inzake vervoer van ongeschild eikenhout en van eikenschors;

B. het vermelde in artikel 12, sub a, van de bekendmaking in zake uitvoering van de Houtbeschikking 1941 no. 1 (Nederlandsche Staatscourant van 1 October 1943, no. 191), zooals deze is gewijzigd, laatstelijk bij bekendmaking van 26 October 1946 (Nederlandsche Staatscourant 1946, no. 212), komt te vervallen.

Uit de Dagbladen

Alg. Handelsblad. 6 Januari 1947.

HOUT UIT SURINAME.

(Van een West-Indischen medewerker.)

Het Surinaamsche hout trekt den laatsten tijd niet alleen in Suriname, doch in Nederland de aandacht. Aanleiding daartoe is het voorstel van het gouvernement van Suriname tot het verlenen van een bijzondere concessie aan de (in oprichting zijnde) Surinaamsche Houtmaatschappij, een gemengd bedrijf, waarin door de N.V. Bruynzeel-fabrieken te Zaandam voor 210 en door de Nederlandsche regeering voor 190 aandelen wordt deelgenomen.

Alvorens hiervan meer te vertellen zullen wij eerst in enkele algemeene trekken de positie van het Surinaamsche hout nagaan. Pogingen in het verleden tot het kappen van hout op een eenigszins uitgebreide schaal zijn herhaaldelijk mislukt. De oorzaken hiervan moeten worden gezocht in de moeilijkheden en kosten, die met de exploitatie gemoeid zijn. Niet alle hout in de zeer uitgestrekte Surinaamsche bosschen is geschikt voor exploitatie. Moet ver in het binnenland worden gekapt, dan is het vervoer des te moeilijker en speelt het arbeidsprobleem een voornamelijk rol. De enkele kleine zaagmolens, die er in Paramaribo zijn, zijn geheel aangewezen op een ongeregelde aanvoer door Boschnegers en Indianen.

Met den export van Surinaamsch hout naar Nederland is een hooge zeevracht gemoeid. Daarbij komt, dat er in Nederland over het algemeen meer behoefte bestaat aan zacht bouwhout, dat veelal door Zweden wordt geleverd, dan aan het harde paalhout, waarin Suriname kan voorzien (hetgeen nog niet zeggen wil, dat er in Suri-

name geen zacht hout, geschikt voor bij voorbeeld triplex of kisten, te verkrijgen zou zijn). Door het onregelmatige afleveren van bestellingen uit Suriname konden er in Nederland moeilijk voorraden worden gehouden, hetgeen een bezwaar voor den hout-handel is.

In den loop der jaren is een reeks rapporten in Suriname over de positie van het hout verschenen. Naar aanleiding van een dezer rapporten werd door het gouvernement een boschbouwkundige dienst ingesteld, die in 1926 wegens bezuiniging weer werd opgeheven. Thans overweegt het gouvernement dezen dienst weder in te stellen.

De schaarschte in Nederland aan geschikt hout voor den wederopbouw deed na den oorlog vele houtbedrijven den blik op Suriname slaan. Zoowel de regeering als particuliere concerns zonden deskundigen om een onderzoek naar de mogelijkheden van het Surinaamsche hout in te stellen. In dit verband kan nog melding gemaakt worden van de stichting „Nationaal Houtplan” in Nederland, welke nauw met het Picus-concern in Eindhoven en met de firma Pont te Zaandam verbonden is. In Suriname vereenigden de houtafschepers zich in een stichting „Het Surinaamsche Houtbelang”.

Het belangrijkste plan werd echter gemaakt aan het ministerie van Overzeesche Gebiedsdeelen en wel tot het oprichten van de eerder genoemde N.V. Surinaamsche Houtmaatschappij met een kapitaal van 2millioen. Reeds staan fabrieksinstallaties voor een waarde van f600.000.— gereed voor verscheping om zoo spoedig mogelijk te kunnen beginnen.

Het wachten is nog op de goedkeuring door de Staten van Suriname, die een ontwerp-landsverordening tot het verleenen van een bijzondere concessie in behandeling hebben, tegelijkertijd met een ontwerp tot het vaststellen van een „Houtverordening”. Een voorstel tot het heffen van een uitvoerrecht op hout is inmiddels goedgekeurd, met dien verstande dat het gouvernement een tegenvoorstel van de Staten om dit uitvoerrecht van 3% tot 10% te verhoogen, heeft overgenomen.

Het voornaamste bezwaar, dat tot dusver van verschillende kanten in Suriname en ook door de stichting „Nationaal Houtplan” in Nederland is geopperd, is dat deze concessie een monopolistisch karakter zou dragen, waarbij aan anderen de weg tot een toekomstige exploitatie zou worden afgesneden, tērwijl te groote voorrechten op het gebied van concessierechten en retributiēn zouden zijn toegezegd.

De aangevraagde concessie bedroeg oorspronkelijk een oppervlakte van 4.200.000 ha te verleenen voor den duur van 25 jaren. Thans is men bereid de concessie te beperken tot een terrein van 1 miljoen ha. Verder zal geen subsidie worden verleend (voor boschonderzoek en aanleg van wegen) en zullen de concessie- en vergunningsrechten met de andere concessionarissen worden gelijkgeschakeld. Er kan dus nu nog moeilijk van een monopolie worden gesproken.

Ten overvloede blijkt dit uit een mededeeling van het gouvernement — naar aanleiding van een oude grief der Staten — dat een bijzondere concessie-Van der Schroeff (voor een Belgische maatschappij) in behandeling zal worden genomen.

Een uitbreiding van het houtbedrijf in behalve op zichten aan Suriname ten goede komen, tēmeer daar de aandeelen van de Nederlandsche regeering in de concessie-Bruynzeel te allen tijde door het gouvernement van Suriname kunnen worden overgenomen.